

การมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนาวินัยนักศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ Participation in the Promotion and Development the Discipline Student of Lecturer Hatyai University

กัลยา เบ็นดุษะ^{1*} และ ปัญจา ชูช่วย²
Kanlaya Bendusa^{1*} and Punja Chuchuy²

¹ เจ้าหน้าที่ประจำสำนักงานเลขานุการ, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์

¹ Staff, Secretarial of the Faculty of Education and Liberal Arts.

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์, สังกัดสาขาวิชาศึกษาทั่วไป, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

² Asst. Prof, Department of General Education, Faculty of Education and Liberal Arts Hatyai University.

* Corresponding author, E-mail: punja@hu.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนาวินัยนักศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยหาดใหญ่เป็นการวิจัยเชิงสำรวจมีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้ 1) ศึกษาการมีส่วนร่วมของอาจารย์ในการส่งเสริมและพัฒนาวินัยนักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่ 2) เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของอาจารย์ในการส่งเสริมและพัฒนาวินัยนักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นอาจารย์และผู้บริหารมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2557 จำนวน 138 คน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .760 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test One way ANOVA สรุปผลการวิจัยดังนี้

1) การมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนาวินัยนักศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยด้านคุณธรรมจริยธรรมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.13 รองลงมาเป็นด้านการตรงต่อเวลามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ด้านการแต่งกายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ด้านความประพฤติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 และด้านความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 ตามลำดับ 2) ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมอาจารย์ที่มีเพศ คณะที่สังกัด สถานภาพ ประสบการณ์การสอน ระดับการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า คณะที่สังกัด ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน มีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนาวินัยนักศึกษาภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า คณะที่อาจารย์สังกัด สถานภาพ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน มีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนาวินัยนักศึกษาด้านการแต่งกายแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

คำสำคัญ: การส่งเสริม, พัฒนา, วินัยนักศึกษา

Abstract

This research aim 1) to study Participation in the promotion and development the discipline student of Lecturer Hatyai University and 2) to compare Participation in the promotion and development the discipline student of Lecturer Hatyai University. The sample size for the teacher was 138 person form population of Teacher of Hatyai University. The research tool used to collect the data was a questionnaire with reliability of .760, Statistics to Analysis the data were mean, standard deviation, t-test, One way ANOVA. The research findings shows that 1) The mean of the Participation in the promotion and development the discipline student of Lecturer Hatyai University. All aspect were at the high level and each aspect from the highest to lowest were in Ethics rated the mean at the highest level 4.13, followed by Timeliness, Dressing, Conduct, responsibility rated the mean at 3.91 3.89 3.56 3.53 respectively. 2) To compare Participation between sex, Faculty, status, teach experiance, Education, were as follows it was also showed that teacher of different sex had Participation in the promotion and development the discipline student statistically not significant, teacher of different Faculty, status Education, had Participation in the promotion and development the discipline student of dressing statistically significant level of .05

Keywords: Non-further Education, Statute, Vocational education

บทนำ

โลกปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วเป็นยุคแห่งความก้าวไกลของเทคโนโลยี การดำรงชีวิตของคนให้สามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุขจะต้องมีการปรับตัวให้มีความเหมาะสมกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้า การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาสังคม การจัดการศึกษาต้องให้ความรู้คู่คุณธรรมจริยธรรมหรือส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าทางด้านวัตถุ โดยไม่ละเลยความเจริญทางด้านจิตใจของคนในสังคมด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติ, 2545: 6)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กำหนดการจัดการกระบวนการเรียนรู้เพื่อ ความเจริญงอกงามโดยถ่ายทอดความรู้ สืบสานวัฒนธรรม สร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ สร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมแห่งการเรียนรู้ปัจจัยเกื้อหนุนให้เกิดการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่องตลอดจนการจัดการศึกษาต้องพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์พร้อมทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาจึงมุ่งเน้น ความสำคัญทั้งด้านความรู้ ความคิด ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ความรับผิดชอบเป็นพลดีกรรรม

สำคัญประการหนึ่งที่ควรปลูกฝังเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพ ความรับผิดชอบที่ก่อให้เกิดขึ้นได้ย่อมเกิดจากการเรียนรู้จากประสบการณ์และการปฏิบัติจริง ซึ่งก่อให้เกิดความเคยชิน ดังนั้นการปลูกฝังความรับผิดชอบจึงเป็นเรื่องสำคัญพื้นฐานของสังคมที่มีระเบียบสภาพสังคมที่ไร้ระเบียบขาดความรับผิดชอบจะปรากฏให้เห็นจากพฤติกรรมของคนในสังคมนั้น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบก่อให้เกิดขาดความรับผิดชอบ เช่น การไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย สภาพที่ไร้ระเบียบขาดความรับผิดชอบเช่นนี้ จะก่อให้เกิดความวุ่นวายสับสนของสภาพสังคมและต้องรีบแก้ไขโดยปรับปรุงพัฒนาความรับผิดชอบพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อเด็กเยาวชนซึ่งเป็นหน้าที่ของทุกคนทุกฝ่ายต้องร่วมมือกัน พฤติกรรมที่ไร้ระเบียบวินัยของคนเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อตัวของคุณโดยตรงและยังส่งผลไปถึงการพัฒนางานต่าง ๆ ทำให้งานอื่นขาดประสิทธิภาพไปด้วย การมีระเบียบวินัยจึงเป็นคุณธรรมพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันในสังคม และเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับทุกคนในสังคมมหาวิทยาลัยหาดใหญ่เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่ในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ เพื่อให้ผู้เป็นคนดีมีคุณธรรมจริยธรรมและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม สอดคล้องกับปรัชญามหาวิทยาลัยหาดใหญ่ที่ว่าต้องผลิตบัณฑิตให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ รู้คิด รู้ธรรม รู้สำเร็จ เพื่อให้นักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหาดใหญ่มิมีวินัย มีความรับผิดชอบ ทั้งนี้เนื่องจากคนที่มีวินัยและมีความรับผิดชอบจะเป็นผู้ที่มีโอกาสในการประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและชีวิตสูง ดังนั้นความรับผิดชอบและความมีระเบียบวินัยจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างมาก ปัจจุบันปัญหาพฤติกรรมผิดวินัยด้านการแต่งกายผิดระเบียบของนักศึกษาที่กลายเป็นประเด็นปัญหาหนึ่งที่หน่วยงานองค์กรการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนทำให้เกิดผลกระทบต่อองค์กร การปลูกฝังและการส่งเสริมด้านวินัยที่ถูกต้องจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้นักศึกษาเกิดวินัยและความประพฤติที่ดี การสร้างวินัยแก่นักศึกษาต้องได้รับความร่วมมือจากคณาจารย์และตัวนักศึกษาในการมีส่วนร่วมกันดูแลรับผิดชอบเพื่อให้เป็นไปด้วยความถูกต้องเหมาะสมตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยที่ได้กำหนดไว้ ปัจจุบันการควบคุมพฤติกรรมผิดวินัยของนักศึกษาเป็นภาระหน้าที่ของสำนักงานพัฒนานักศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานกลางในสถาบันการศึกษา โดยการจัดกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมการแต่งกายชุดนักศึกษาให้ถูกต้อง ตามระเบียบอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งเพื่อเป็นการจัดกิจกรรมให้ความรู้ การฝึกทักษะความรับผิดชอบด้วยการจัดกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ แก่นักศึกษาและการสร้างความเข้าใจแก่นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของกฎระเบียบด้านวินัยของนักศึกษา ดังนั้นเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาปฏิบัติตามกฎระเบียบ และเป็นผู้ที่มีวินัยและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขในสังคม อาจารย์ผู้สอนควรเข้ามามีบทบาทส่วนร่วมอย่างจริงจังในการปลูกฝัง ส่งเสริมและรณรงค์ให้นักศึกษาแต่งกายถูกต้องทุกครั้งทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน ซึ่งน่าจะเป็นช่องทางหนึ่งที่ช่วยให้กิจกรรมรณรงค์การแต่งกายถูกต้องของนักศึกษาประสบผลสำเร็จ

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมของอาจารย์มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ในการส่งเสริมและปลูกฝังด้านวินัยนักศึกษา เพื่อนักศึกษาเป็นคนที่มีความประพฤติที่ดีมีคุณธรรม จริยธรรมที่ดี และเป็นคนดีของสังคม ผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลในการพัฒนาด้านวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนาวินัยนักศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
- 2) เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนาวินัยนักศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

สมมติฐานการวิจัย

อาจารย์มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ที่มีเพศ สังกัด สถานภาพ ประสบการณ์การสอน ระดับการศึกษา ต่างกันมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนาวินัยนักศึกษาแตกต่างกัน

แนวคิดทฤษฎีและกรอบแนวคิดการวิจัย

1. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับวินัย

ความหมายของวินัย

คำว่า “วินัย” (Discipline) ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ หมายถึง ระเบียบแบบแผนและข้อบังคับข้อปฏิบัติ

ฉันทวิสิทธีพานิช (2555 : 1) ได้ให้ความหมาย วินัย หมายถึง แบบแผนความประพฤติที่กำหนดให้ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พึงควบคุมตนเองและผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้ประพฤติหรือปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ ซึ่งหากฝ่าฝืนอาจต้องรับโทษ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า วินัย คือ การควบคุมความประพฤติให้อยู่ในระเบียบแบบแผนที่กำหนดนั่นเอง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 ได้ให้ความหมายของคำว่า “วินัย” ได้ใน 2 ลักษณะ ดังนี้

1. วินัย หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ แบบแผน ความประพฤติที่ทางราชการกำหนดให้ข้าราชการจะต้องยึดถือปฏิบัติ
2. วินัย หมายถึง ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่ข้าราชการแสดงออกมาในทางที่ถูกที่ควรเป็น การควบคุมตนเองให้แสดงพฤติกรรมที่ถูกระเบียบ หลักเกณฑ์ หรือแบบแผนที่ทางราชการกำหนดไว้

เกษม สุวรรณสัมฤทธิ์ (2555) วินัย มีความหมายว่า ระเบียบหรือข้อบังคับ ที่มีความหมายต่อการพัฒนาชีวิตของคนมาก หากเราเข้าใจว่า วินัยเป็นสิ่งดีงามเราย่อมปรารถนาที่จะฝึกฝนตนเองให้เป็นผู้มีวินัย จนสามารถใช้วินัยเป็นเครื่องมือในการทำงานจนบรรลุเป้าหมายและสร้างความสำเร็จในด้านต่าง ๆ ที่เราต้องการให้เกิดขึ้นได้

สุลัยพร พันธุ์โยธี (2553 : 1) ได้ให้ความหมาย วินัย คือ การจัดตั้งวางระบบระเบียบแบบแผนเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตและการอยู่ร่วมกันของหมู่มนุษย์เพื่อจัดปรับเตรียมสภาพชีวิตสังคมและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งลักษณะแห่งความสัมพันธ์ต่าง ๆ ให้อยู่ในภาวะที่เหมาะสมและพร้อมที่จะเป็นอยู่ปฏิบัติกิจและดำเนินการต่าง ๆ เพื่อก้าวหน้าไปอย่างได้ผลดีที่สุด สู่จุดหมายของชีวิต ของบุคคล ขององค์กร ของชุมชน ตลอดจนของสังคมทั้งหมดไม่ว่าในระดับใด ๆ โดยเฉพาะสำคัญที่สุด เพื่อเอื้อโอกาสให้แก่แต่ละบุคคล ฝึกศึกษาพัฒนาชีวิตของเขาให้ประณีต ประเสริฐ ที่จะได้ประโยชน์สูงสุดที่จะพึงได้จากการที่ได้มีชีวิตเป็นอยู่

สรุป วินัย คือ หมายถึง ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมาในทางที่ถูกที่ควรเป็น การควบคุมตนเองให้แสดงพฤติกรรมที่ถูกระเบียบ หลักเกณฑ์ แบบแผนหรือข้อบังคับที่กำหนดไว้

2. ประเภทของวินัย

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (2540 : 20-21) ได้กล่าวถึงวินัยว่า แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1. วินัยที่ทางโลก หมายถึง ระเบียบสำหรับควบคุมคนในสังคมแต่ละแห่งเป็นข้อตกลงของคนในสังคมนั้นที่จะให้ทำ หรือไม่ทำบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งบางครั้งเราเรียกชื่อแยกแยะออกไปหลายอย่าง เช่น กฎหมาย พระราชบัญญัติ กฎข้อบังคับ ระเบียบ ธรรมเนียมประเพณี คำสั่ง ประกาศ กติกา ฯลฯ สิ่งเหล่านี้รวมเรียกว่า วินัยทางโลกทั้งสิ้น

2. วินัยทางธรรม เนื่องจากเราชาวพุทธมีทั้งศรัทธาและบรรพชิต ดังนั้นวินัยทางพุทธศาสนา จึงมี 2 ประเภท คือ

2.1 อนุคาริยวินัย เป็นวินัยสำหรับผู้ออกบวช ได้แก่ วินัยของพระภิกษุสามเณรมีจุดมุ่งหมายสูงสุดของนักบวช มี 4 ประการ คือ ปาฏิโมกสังวร คือ การสำรวมในศีล 227 ข้อ อินทริยสังวร คือ สำรวม ตา หู จมูก ลิ้น กายใจ อาชีวปริสทธิสังวร คือ การสำรวมในการเลี้ยงชีพและปัจจุเวกขณะ คือ สำรวมในการบริโภค จะต้องพิจารณาก่อนฉันอาหาร ถือเป็นวินัยของผู้หมตภิเลส ผู้หมตภิเลส

ได้ต้องมีปัญญา ผู้มีปัญญาอย่างยิ่งได้จะต้องมีสมาธิอย่างยิ่ง ผู้มีสมาธิอย่างยิ่งต้องอยู่บนฐานของศีลอย่างยิ่ง

2.2 อาคาริยวินัย วินัยสำหรับผู้ครองเรือน หรือประชาชนชายหญิงทั่ว ๆ ไปเป็นคนเต็มคน ถือว่าศีลเป็นเครื่องประดับอย่างประเสริฐสุด

อิติมา จักรเพชร (2544 : 9) ได้แบ่งวินัยเป็น 2 ประเภท คือ

1. วินัยในตนเอง (Self -discipline) หมายถึง กระบวนการ หรือวิธีการปฏิบัติเพื่อบังคับตนเองจนปฏิบัติตาม ถ้านักเรียนมีวินัยในตนเองก็จะลดปัญหาในด้านปัญหาการปกครองนักเรียนได้เป็นอย่างมาก โรงเรียนไม่จำเป็นต้องออกข้อบังคับระเบียบ การควบคุมให้มากมาย และการปกครองก็สะดวกสบาย เพราะตนเองจะต้องรู้จักควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้บรรลุจุดมุ่งหมายปลายทาง ได้อย่างสุขสบาย รู้จักรับผิดชอบ ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบ

2. วินัยเพื่อส่วนรวมหรือวินัยสำหรับหมู่คณะ (External Authority Discipline) หมายถึง วินัยที่ออกมาจากอำนาจภายนอก เพื่อบังคับให้ส่วนรวมปฏิบัติตาม ให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยขึ้น วินัยส่วนนี้ จะต้องตั้งกฎเกณฑ์เป็นแนวทางกลาง ๆ ให้ทุกคนสามารถปฏิบัติตามได้ เช่น วินัยในการแต่งกาย วินัยในเรื่องการทำความเคารพ

พนัส หันนาคินทร์ (2542 : 153-155) กล่าวถึงวินัยในโรงเรียนว่า หมายถึง การรู้จักปกครองตนเอง การกระทำตามระเบียบหรือข้อบังคับต่างๆ ที่เกิดขึ้นด้วยความสมัครใจของผู้ปฏิบัติคือนักเรียน และได้แบ่งวินัยไว้เป็น 3 ประเภท คือ

1. วินัยเฉียบขาดแบบทหาร คือ การใช้ความกลัวเป็นเครื่องมือ นักเรียนทำดีเพราะกลัวถูกทำโทษ วินัยนี้ตรงกับสุภาษิตที่ว่า “รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี” ซึ่งนักเรียนทำดีจนเป็นนิสัยแล้วต่อไปภายหน้าจะติดนิสัยไม่ทำความชั่วแต่ก็มีผู้ไม่เห็นด้วยอ้างว่าเป็นการผิดหลักประชาธิปไตย

2. วินัยดำเนินงานให้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน แนวคิดนี้ถือว่าเมื่อนักเรียนได้ทำสิ่งที่ตนสนใจแล้ว ปัญหาเรื่องวินัยก็จะไม่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่โรงเรียนจะใช้เพื่อแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียน

3. วินัยที่เกิดจากความรับผิดชอบและเกียรติของตน มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนมีความประพฤติโดยพยายามสร้างให้นักเรียนนับถือเกียรติของตนเองรู้จักรับผิดชอบต่อการรักษาเกียรตินั้น

พรทิพย์ รัตนธา (2548 : 13) ได้แบ่งวินัยเป็น 2 ประเภท คือ

1. วินัยในตนเองเป็นจิตสำนึกภายในตนเองของแต่ละบุคคลทำให้บุคคลแต่ละคนสามารถควบคุมจิตใจและพฤติกรรมของตนเองได้

2. วินัยทางสังคมเป็นวินัยที่เกิดจากการควบคุมของอำนาจจากสภาพแวดล้อมภายนอกของสังคม ส่งผลต่อการควบคุมจิตใจ และพฤติกรรมของบุคคล เช่น การปฏิบัติตาม กฎระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย เป็นต้น

สรุป วินัยแบ่งได้เป็น 3 ประเภท เป็นวินัยในตนเองซึ่งเกิดจากพฤติกรรมส่วนตัวของบุคคลนั้นๆ และภายนอกที่มีผลมาจากการกำหนดกฎระเบียบของสังคม

3. คุณลักษณะของผู้มีวินัย

กรมวิชาการ (2542 : 155-156) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมที่แสดงถึงการมีวินัยประกอบด้วย พฤติกรรมต่อไปนี้

1. ตรงต่อเวลา พฤติกรรมที่แสดง ได้แก่ ปฏิบัติงานทันเวลากำหนด
2. วางแผนการใช้เวลาในการทำงานและการดำเนินชีวิต พฤติกรรมที่แสดง ได้แก่ แบ่งเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมดำเนินชีวิตประจำวัน
3. ปฏิบัติตามกฎระเบียบของหมู่คณะ และเคารพกติกาของสังคมพฤติกรรมที่แสดง ได้แก่ เคารพกฎหมายบ้านเมือง กฎจราจร ปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม
4. รู้จักประเมินตนเอง พฤติกรรมที่แสดง ได้แก่ บอกข้อดีข้อเสียในการทำงาน
5. ประพฤติตนเสมอต้นเสมอปลาย พฤติกรรมที่แสดง ได้แก่ แสดงมารยาทได้ถูกต้องตามกาลเทศะอย่างสม่ำเสมอ
6. ซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น พฤติกรรมที่แสดง ได้แก่ ไม่พูดเท็จแอบอ้างหรือนำของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง

4. วินัยนักศึกษา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2554) วินัยนักศึกษาเป็นการจัดระเบียบเพื่อการอยู่ร่วมในสังคม เป็นกรอบกติกาที่วางไว้เพื่อมุ่งพัฒนาความคิด และความประพฤติที่เกี่ยวกับศีลธรรม จรรยา การที่นักศึกษาเป็นจำนวนมากมาอยู่ร่วมกันย่อมมีปัญหาหลายประการเกิดขึ้น จึงจำเป็นต้องมีระเบียบเพื่อให้บุคคลได้ประพฤติปฏิบัติเพื่อให้เกิดความปกติสุข และความปลอดภัยของสังคมส่วนรวม สำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนหรือละเมิดระเบียบย่อมจะต้องได้รับการลงโทษตามที่ได้กำหนด

5. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเสริมสร้างวินัย

มีผู้รู้หลายท่านได้กล่าวถึงทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเสริมสร้างวินัยในตนเองไว้ ดังนี้

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2545 : 58-71) กล่าวว่า ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองโดยยึดแนวทางทฤษฎีที่สำคัญสองทฤษฎี คือ ทฤษฎีของเมาเรอร์ (Mowrer) ว่าด้วยกำเนิดของการควบคุมตนเองหรือการมีวินัยในตนเอง และทฤษฎีของแพคและเฮวิกเฮสต์ (Peck and Havighurst) ว่าด้วยการพัฒนาแรงจูงใจทางจริยธรรมหรือการมีวินัยในตนเอง โดยยึดการควบคุมของอีโกและซูเปอร์อีโกเป็นหลัก มีหลักการดังนี้

ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของเมาเรอร์ การเกิดวินัยในตนเองของบุคคลนั้น เชื่อว่าจะต้องมีพื้นฐานมาตั้งแต่ระยะแรกเกิดจนกระทั่งเติบโตขึ้นมา สิ่งสำคัญคือความสัมพันธ์ระหว่างทารกกับบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูอันจะเป็นทางนำไปสู่ความสามารถในการให้รางวัลตนเอง หรือความสามารถในการควบคุมตนเองเมื่อโตขึ้น เมาเรอร์ได้อธิบายว่า ทารกหรือเด็กต้องเรียนรู้จากผู้เลี้ยงดูตนโดยที่การเรียนรู้เกิดในสภาพที่เหมาะสมเท่านั้น การเรียนรู้ของเด็กเกิดขึ้นในหลายระดับและมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

บุคคลที่สำคัญต่อการเรียนรู้ของเด็ก คือ บิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดู เป็นผู้บำบัดความต้องการของทารก เช่น หิวก็ได้อิ่มนม ร้อนก็ได้อาบน้ำ ยุงกัดก็มีผู้บีบให้ เมื่อทารกได้รับการบำบัดความต้องการก็รู้สึกสบาย พอใจ และมีความสุข ความรู้สึกของทารกนี้จะรุนแรงมากและติดตรึงอยู่ในสำนักของทารกไปจนเติบโตขึ้น การที่ทารกได้รับการบำบัดความต้องการจนเกิดความสบายใจ และมีความสุขนั้น สิ่งที่เกิดควบคู่กับเหตุการณ์นี้เสมอทุกครั้ง คือการปรากฏตัวของบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูในขณะที่มาปรนนิบัติเด็ก

การบำบัดความต้องการกับบิดามารดา หรือผู้เลี้ยงดูเป็นสิ่งควบคู่กันเสมอในการรับรู้ของเด็ก จึงถ่ายทอดมายังบิดามารดา

วินัยเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาเด็กเพราะช่วยต่อเติมความปรารถนาของเด็กให้เต็มรวมทั้งให้เกิดการปรับตัวทางบุคลิกภาพและสังคมอย่างมีสุข บุคคลที่มีวินัยในตนเองจะมีคุณลักษณะและพฤติกรรมดังนี้

1. มีความรับผิดชอบ
2. เชื่อมั่นในตนเอง
3. มีความรู้สึกรับผิดชอบ
4. ไม่กังวลใจ
5. มีความตั้งใจจริง ใจคอมั่นคง
6. มีลักษณะความเป็นผู้นำ
7. มีความซื่อสัตย์ จริงใจ มีเหตุผล
8. กล้าคิด กล้าพูด กล้าทำ
9. มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นและไม่เกรงใจโดยปราศจากเหตุผล
10. มีความอดทน

6. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของอาจารย์ในการส่งเสริมวินัยนักศึกษา

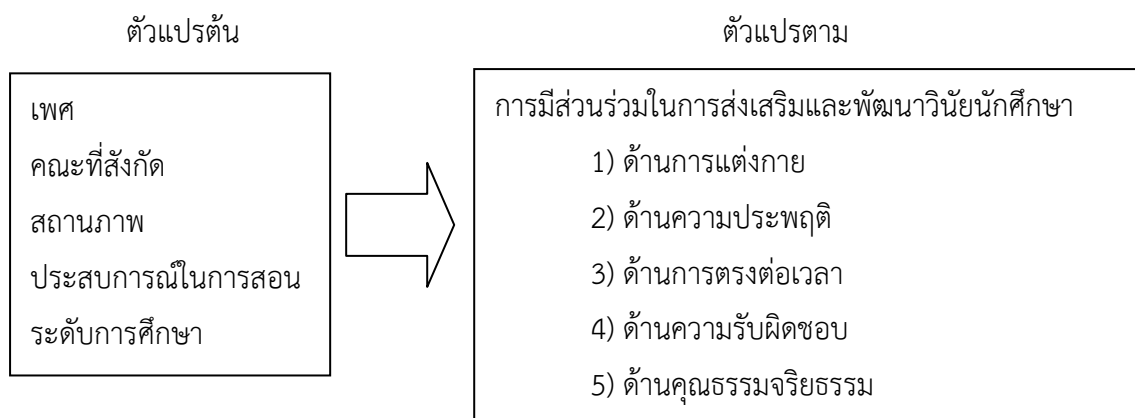
สำเนา ขจรศิลป์ (2537) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของอาจารย์ในการส่งเสริมวินัยนักศึกษาเป็นงานที่สำคัญงานหนึ่งของฝ่ายกิจการนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งในประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์หลัก คือ ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาประพฤติตามกฎ ระเบียบ เพื่อให้เกิดบรรยากาศเอื้อต่อการสอน และเพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้มีวินัยในตนเอง สำหรับบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาและสถานศึกษามีบทบาทหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับวินัยนักศึกษาเช่นเดียวกันหน่วยงานวินัยนักศึกษา การส่งเสริมวินัยนักศึกษามีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อช่วยให้นักศึกษามีความรู้และตระหนักในกฎระเบียบของสถาบันอุดมศึกษาตลอดจนวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นแนวทางในการปฏิบัติของบุคคลในสังคม
2. เพื่อช่วยให้นักศึกษามีความเข้าใจสิทธิและหน้าที่ของตน ตลอดจนเข้าใจเคารพสิทธิของผู้อื่น
3. เพื่อช่วยให้นักศึกษามีความเข้าใจตนเอง โดยเฉพาะลักษณะที่มีความเกี่ยวพันกับพฤติกรรม เช่น อารมณ์ ค่านิยม และระดับคุณธรรม เป็นต้น
4. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาตนเอง โดยเฉพาะลักษณะที่เกี่ยวกับพฤติกรรม
5. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรับผิดชอบตนเอง พัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีวินัยในตนเอง เป็นพลเมืองที่ดี และมีส่วนร่วม เสริมสร้าง และจรรโลงความเป็นระเบียบวินัยของสังคม

6. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาร่วมกันสร้างบรรยากาศที่มีความอบอุ่น และเป็นระเบียบเรียบร้อย ให้เอื้อต่อการเรียนการสอน การพัฒนานักศึกษา ตลอดจนการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา การส่งเสริมวินัยนักศึกษาเป็นบทบาทหน้าที่ของครู อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับตัวนักศึกษาที่ต้องตระหนักในภาระหน้าที่ในการอบรมสั่งสอน โดยต้องมีการศึกษารูปแบบและวิธีการในการปลูกฝังจิตสำนึกให้แก่แก่นักเรียนในด้านความมีวินัย เพราะนักเรียนที่ขาดความมีวินัยจะทำให้เกิดปัญหาด้านการเรียนการปฏิบัติตนในสังคมและการดำเนินชีวิตในสังคม หากไม่ได้รับการแก้ไขปัญหาก็จะเป็นภาระแก่สังคม (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2545)

กรอบแนวคิด

จากการทบทวนวรรณกรรมและการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

ภาพที่ประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนา นักศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ผู้วิจัยใช้วิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากร เป็นบุคลากรมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ซึ่งปฏิบัติงานในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 211 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นบุคลากรมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ซึ่งปฏิบัติงานในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ใช้วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน .05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 138 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิจำแนกตามคณะ

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ครอบคลุมการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการส่งเสริมความมีวินัยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ประกอบด้วยข้อคำถาม 5 ด้าน คือ 1) ด้านการแต่งกาย 2) ด้านความประพฤติ 3) ด้านการตรงต่อเวลา 4) ด้านความรับผิดชอบ 5) ด้านคุณธรรมจริยธรรม

การสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารทฤษฎี แนวคิดและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. จัดกลุ่มสนทนากลุ่มย่อย (Focus group) โดยเชิญอาจารย์สำนักพัฒนานักศึกษา อาจารย์ผู้สอน จำนวน 10 ท่าน เข้าร่วมการสนทนาเกี่ยวกับการส่งเสริมวินัยนักศึกษาของอาจารย์
3. นำประเด็นที่ได้จากการจัดสนทนากลุ่มย่อย (Focus group) มาใช้ในการสร้างแบบสอบถามการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนาวินัยนักศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
4. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องเชิงโครงสร้างเพื่อตรวจสอบความสมดุลของเนื้อหา และนำมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องเชิงเนื้อหาแล้วพิจารณาคัดเลือกข้อที่มีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไปมาใช้เป็นข้อคำถามในการวิจัย นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้ววิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .26 – .86 มาใช้ในการวิจัย และวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .76
5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์
6. เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 70.07 เป็นเพศชาย ร้อยละ 29.93 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 46.71 สังกัดคณะบริหารธุรกิจ รองลงมาเป็นคณะศิลปศาสตร์และศึกษาศาสตร์ ร้อยละ 16.19 และวิทยาลัยนานาชาติดิษยะศรีรินทร์ ร้อยละ 8.76 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 90.51 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท รองลงมาสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ร้อยละ 5.84 และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 3.65 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 51.82 เป็นอาจารย์ประจำสาขา รองลงมาเป็น อาจารย์ประจำศูนย์/สำนัก ร้อยละ 34.31 และเป็นผู้บริหาร ร้อยละ 9.49 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 32.86 มีประสบการณ์ในการสอน 1-3 ปี รองลงมาเป็น 4-6 ปี ร้อยละ 28.47 และมีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 9 ปี ร้อยละ 22.63
2. การมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนาวินัยนักศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ใน

ระดับมาก โดยด้านคุณธรรมจริยธรรมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.13 รองลงมาเป็นด้านการตรงต่อเวลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ด้านการแต่งกายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ด้านความประพฤติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 และด้านความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 ตามลำดับรายละเอียดแสดงดังตาราง 1

ตารางที่ 1 การมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนานิสัยนักศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ภาพรวมและจำแนกรายด้าน

ด้าน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
คุณธรรมจริยธรรม	4.13	.59	มาก
การตรงต่อเวลา	3.91	.43	มาก
การแต่งกาย	3.89	.44	มาก
ความประพฤติ	3.56	.56	มาก
ความรับผิดชอบ	3.53	.56	มาก
ภาพรวม	3.81	.38	มาก

2) การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของอาจารย์มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ในการส่งเสริมและพัฒนานิสัยนักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่ เพศ คณะที่สังกัด สถานภาพ ประสบการณ์การสอน ระดับการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า คณะที่สังกัด ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน มีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนานิสัยนักศึกษาภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า คณะที่อาจารย์สังกัด สถานภาพ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน มีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนานิสัยนักศึกษาด้านการแต่งกายแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

สรุปและอภิปรายผล

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลดังนี้

1) การมีส่วนร่วมของอาจารย์ในการพัฒนานิสัยนักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่การมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนานิสัยนักศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านคุณธรรมจริยธรรมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเป็นด้านการแต่งกาย ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความรับผิดชอบ และด้านความประพฤติ ทั้งนี้เนื่องมาจากอาจารย์มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ให้ความสำคัญกับการพัฒนานิสัยนักศึกษาในทุกด้านเพราะวินัยนักศึกษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็น นอกจากนี้อาจารย์เล็งเห็นว่าวินัยด้านคุณธรรมจริยธรรมเป็นตัวชี้วัดที่มีความสำคัญมากที่สุดหากนักศึกษามีคุณธรรมจริยธรรมที่ดีแล้ว่อมทำให้นักศึกษามีความประพฤติเกี่ยวกับวินัยด้านอื่น ๆ ดีด้วย เพราะการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมเป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเองและต่อผู้อื่นสอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา รอยนาคและคณะ (บทคัดย่อ : มมป.) ศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา

พยาบาลศาสตร์วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราชนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ความมีวินัยในตนเองของ นักศึกษาพยาบาลศาสตร์วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราชนบุรีอยู่ในระดับดี

2) การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของอาจารย์มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ในการส่งเสริมและพัฒนา วินัยนักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่ เพศ คณะที่สังกัด สถานภาพ ประสบการณ์การสอน ระดับการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า คณะที่สังกัด ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน มีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนา วินัยนักศึกษากว้างไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า คณะที่อาจารย์สังกัด สถานภาพ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน มีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนา วินัยนักศึกษาด้านการแต่ง กายแตกต่างกันทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอาจารย์ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา วินัยของนักศึกษาและเล็งเห็น ว่าวินัยด้านการแต่งกายของนักศึกษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเพราะเป็นภาพลักษณ์ประการแรกของบุคคลที่ ใครพบเห็นแล้วก็จะทำให้เกิดการจดจำที่ดี หากนักศึกษามีการแต่งกายที่ไม่ดีก็ส่งผลกระทบต่อสถาบันการศึกษา และภาพลักษณ์เฉพาะบุคคลสอดคล้องกับ สำเนา ขจรศิลป์ (2537) กล่าวว่างานวินัยนักศึกษาน่าเป็นงานที่ สำคัญงานหนึ่งของฝ่ายกิจการนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งในทุกประเทศได้จัดให้มีงานวินัย นักศึกษาขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือ ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีบุคลิก ประพฤติที่ดี ปฏิบัติตามกฎหมาย และ ระเบียบของสถาบัน และเพื่อให้เกิดบรรยากาศเอื้อต่อการสอน และเพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้มีวินัยใน ตนเองสอดคล้องกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2554) วินัยนักศึกษาน่าเป็นการจัดระเบียบเพื่อการอยู่ร่วม ในสังคม เป็นกรอบกติกาที่วางไว้เพื่อมุ่งพัฒนาความคิด และความประพฤติที่เกี่ยวกับศีลธรรม จรรยา การ ที่นักศึกษาเป็นจำนวนมากมาอยู่ร่วมกันย่อมมีปัญหาหลายประการเกิดขึ้น จึงจำเป็นต้องมีระเบียบเพื่อให้ บุคคลได้ประพฤติปฏิบัติเพื่อให้เกิดความปกติสุข และความปลอดภัยของสังคมส่วนรวม สำหรับผู้ที่ฝ่าฝืน หรือละเมิดระเบียบย่อมจะต้องได้รับการลงโทษตามที่กำหนด

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณผู้บริหารมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ที่ได้ให้การสนับสนุนทุนงบประมาณการวิจัย กลุ่ม ตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามการวิจัย ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านในการพิจารณาเครื่องมือ การวิจัย และผู้ช่วยวิจัยทุกท่านที่ได้ให้การสนับสนุนและความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้ ทำให้งานวิจัย ประสบความสำเร็จลุล่วงด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2542). *การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านการควบคุม*

ตนเอง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.

กาญจนา รอยนาคและคณะ (บทคัดย่อ : มมป.) *ศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราชนบุรี*. กรุงเทพฯ.

เกษม สุวรรณสัมฤทธิ์. (2555). *วินัย คือ ความสำเร็จ*. สืบค้นเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2555 จาก

<http://www.thinkdd.com/aboutus.asp>.

- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2545). *ลักษณะการวิจัยทางจิตพฤติกรรมศาสตร์ที่สามารถชี้้นำการพัฒนาบุคคลอย่างครบวงจร*. วารสารวิทย์การวิจัย. 15(2) : 130-165.
- ธันว์ วิสิทธิ์พานิช. (2555). *การตั้งเรื่องกล่าวหา*. (ออนไลน์) สืบค้นเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2555 จาก <http://law.oop.cmu.ac.th/images/news/datafile-110609155547.pdf>.
- ธิดิมา จักรเพชร. (2544). *ผลของชุดการแนะแนวที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ*. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- พรทิพย์ รัตนถาวร. (2548). *การพัฒนาการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษาโรงเรียนทุ่งใหญ่รัตนศึกษา อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น*. เอกสารค้นคว้าอิสระสาขาบริหารการศึกษา.
- พนัส หันนาคิน .(2542). *ประสบการณ์ในการบริหารบุคลากร*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2554). *ระเบียบว่าด้วยวินัยนักศึกษา*. http://student.psu.ac.th/news/view.php?n_id=1712. ออนไลน์สืบค้นเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2556.
- สุลัยพร พันธุ์โยธี. (2553). *ตอนที่ 2 หลักธรรมสำหรับพัฒนาตนเอง ให้มีความซื่อสัตย์ สุจริต และยุติธรรม*. สืบค้น ตุลาคม 28, 2556, จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2545). *การวางแผนงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู. (2540). *คุณธรรมและจิตสำนึกของข้าราชการครู*. กรุงเทพฯ.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2537). *มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 1 : พื้นฐานและการบริการนักศึกษา*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2542). *สร้างวินัยให้ลูกคุณ*. กรุงเทพฯ : ชันด้าการพิมพ์.